

## Rechtbank 's-Gravenhage

Sector bestuursrecht. Eerste aanleg, enkelvoudige kamer

Uitspraak van 9 juli 2014

SGR 14/574 MAWV45

Rechter: mr. D.C. Laagland

### Geen “groene” materieelbeheerder bij de KMar

*Een sergeant der eerste klasse van het Commando Landstrijdkrachten (CLAS) solliciteert op een functie bij de Koninklijke Marechaussee (KMar) waaraan de naasthogere rang van opperwachtmeester/sergeant-majoor is verbonden. Omdat appellant wel ingedeeld zou blijven bij het CLAS, was de toestemming van de Commandant Landstrijdkrachten (C-LAS) voor deze sollicitatie benodigd. Deze toestemming werd verleend. Uit de nadien gevolgde sollicitatieprocedure kwam appellant als meest geschikte kandidaat naar voren. Toch besluit C-KMar de functie niet aan appellant toe te wijzen, omdat na verloop van de functieduur van drie jaren appellant weer terug zou moeten keren naar het CLAS, terwijl daar dan geen functie voor hem zou zijn. Dit omdat appellant conform het voor hem geldende loopbaanpatroon nog niet geschikt was om functies in de rang van sergeant-majoor te vervullen.*

*Appellant gaat tegen deze beslissing in bezwaar en, nadat dit ongegrond is verklaard, in beroep bij de rechtbank. Die vernietigt de beslissing op bezwaar bij uitspraak van 16 oktober 2013 en draagt de minister van Defensie op om een nieuw besluit te nemen. De minister doet dat, en verklaart daarin het bezwaar van appellant wederom ongegrond. Appellant stelt ook tegen dit besluit beroep in. Anders dan in de eerste uitspraak stelt de rechtbank nu de minister in het gelijk en verklaart het ingestelde beroep ongegrond. Naar het oordeel van de rechtbank is het besluit van de minister om appellant de geambieerde functie niet toe te wijzen niet onredelijk.*

(AMAR, artikel 17, eerste lid, functietoewijzing)

#### UITSPRAAK

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer van 9 juli 2014 in de zaak tussen [eiser], wonende te [plaats] (gemachtigde: mr. C. van Kins), en de minister van Defensie, verweerder (gemachtigde: mr. A.N. Koster).

### I. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2012 (het primaire besluit) is eiser meegedeeld dat hem de functie van coördinator materieelbeheer bij de Koninklijke Marechaussee (KMar) (de geambieerde functie) niet wordt toegewezen. Bij besluit van 6 juni 2013 heeft verweerder eisers bezwaar ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen laatstgenoemd besluit beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 16 oktober 2013 (SG R13/5822) heeft deze rechtbank het beroep gegrond verklaard en het besluit van 6 juni 2013 vernietigd en verweerder opgedragen binnen zes weken

na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van de uitspraak.

Naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank heeft verweerder op 12 december 2013 een nieuwe beslissing op bezwaar (het bestreden besluit) genomen waarin het bezwaar van eiser opnieuw ongegrond is verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 2 juni 2014.

Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. C. van Kins.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. A.N. Koster.

## II. Overwegingen

1. De rechtbank gaat uit van de volgende vaststaande feiten. Eiser, sergeant der eerste klasse en werkzaam in de functie van materiaalbeheerder bij het Commando Landstrijdkrachten (CLAS), heeft op 8 maart 2012 in Peoplesoft zijn belangstelling kenbaar gemaakt voor de geambieerde functie, aan welke functie de rang van opperwachtmeester is verbonden, hetgeen vergelijkbaar is met de rang van sergeant-majoor. Door de functietoewijzingsautoriteit, zijnde de Commandant Landstrijdkrachten (C-LAS) is toestemming verleend eiser mee te nemen in de sollicitatieprocedure. Eiser is door de selectiecommissie voorgedragen als meest geschikte kandidaat voor de functie. De Commandant Koninklijke Marechaussee (C-KMar) heeft de geambieerde functie uiteindelijk niet aan eiser toegewezen, omdat de KMar eiser slechts voor een periode van drie jaar wilde overnemen waarbij eiser bevorderd zou worden naar de rang van opperwachtmeester en eiser, na die periode van drie jaar, niet door het CLAS teruggenomen kon worden in de rang van sergeant-majoor/opperwachtmeester, nu eiser binnen het CLAS nog niet bevorderbaar was naar de rang van sergeant-majoor.

2. In haar uitspraak van 16 oktober 2013 heeft de rechtbank overwogen dat verweerder niet zorgvuldig heeft gehandeld door aan te geven dat het eiser vrijstaat om te solliciteren naar een functie met een andere bestemming – hetgeen eiser ook heeft gedaan en waarvoor hij geschikt is bevonden - om vervolgens eiser af te wijzen voor de functie omdat de verschillende operationele commando's geen overeenstemming konden bereiken over eisers bestemmingswijziging. Voorts heeft de rechtbank overwogen dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom eiser, die op het moment van de sollicitatie bevorderbaar was bij de KMar, niet de rang van opperwachtmeester bij de KMar zou kunnen gaan bekleden, omdat hij bij het CLAS op dat moment nog niet bevorderbaar was.

3. Verweerder heeft het in het primaire besluit ingenomen standpunt om eiser niet de geambieerde functie toe te wijzen in het bestreden besluit gehandhaafd. Daartoe heeft verweerder overwogen dat het CLAS heeft aangegeven dat eiser volgens het loopbaanpatroon dat op eiser van toepassing is nog niet bevorderingsgeschikt is nu eiser ten tijde van het bestreden besluit

nog vier jaar ervaring diende op de doen in de rang van sergeant. Voor de C-KMar was dit een gegeven dat is meegenomen bij de totstandkoming van het bestreden besluit. Verweerder heeft daarbij nog opgemerkt dat eiser nimmer heeft bestreden dat hij volgens zijn loopbaanpatroon nog niet bevorderingsgeschikt was. Verweerder acht het niet onredelijk dat, gegeven het feit dat het CLAS eiser niet bevorderingsgeschikt achtte, is besloten hem de geambieerde functie niet toe te wijzen. Daarbij heeft verweerder overwogen dat, hoewel eiser is aangesteld bij de krijgsmacht, in zijn akte van aanstelling staat vermeld dat eiser is ingedeeld bij het CLAS. Het CLAS hanteert haar eigen loopbaanpatronen. Het is mogelijk om één of meerdere functies bij een ander krijgsmachtdeel te vervullen, mits eiser voldoet aan de voorwaarden van zijn loopbaanpatroon. Zolang eiser is ingedeeld bij het CLAS, behoudt dit krijgsmachtdeel te allen tijde de bevoegdheid te bepalen wanneer eiser al dan niet bevorderingsgeschikt is. Voorts acht verweerder het vanuit het oogpunt van goed werkgeverschap niet wenselijk dat eiser zou doorstromen naar functies op het rangsniveau van sergeant-majoor, terwijl hij een substantieel deel van de vereiste loopbaanervaring als sergeant zou hebben gemist.

4. Eiser kan zich niet vinden in het bestreden besluit en heeft daartoe aangevoerd dat verweerder op nieuw onvoldoende heeft gemotiveerd waarom hij, terwijl hij op het moment van de sollicitatie bevorderbaar was bij de KMar, niet de rang van opperwachtmeester bij de KMar zou kunnen gaan bekleden omdat hij bij het CLAS op dat moment nog niet bevorderbaar was. Daarnaast dient volgens eiser de vraag of hij al dan niet terecht is afgewezen voor de geambieerde functie te worden beantwoord met inachtneming van de geldende functietoewijzingsregels als bedoeld in artikel 17 en verder van het Algemeen militair ambtenarenreglement (AMAR). Nu eiser voldoet aan alle in die regels gestelde voorwaarden voor functietoewijzing staat er niets aan in de weg hem voor de duur van drie jaar de geambieerde functie toe te wijzen. De vraag voor welke functies eiser na drie jaar al dan niet in aanmerking zou kunnen komen kan derhalve dan ook geen rol spelen bij de onderhavige beslissing, aldus eiser. Tot slot betoogt eiser dat de door verweerder gehanteerde ondeugdelijke motivering geenszins past binnen het Flexibel Personeelssysteem waarin sprake is van één krijgsmacht.

5.1. De rechtbank overweegt als volgt.

5.2. Volgens vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (bijvoorbeeld de uitspraak van 13 december 2012, ECLI:NL:CRVB:2012:BY6023) heeft verweerder terzake van functietoewijzing, met inbegrip van de te hanteren functie-eisen, een discretionaire bevoegdheid. Dit brengt mee dat de toetsing door de rechtbank van de gebruikmaking van die bevoegdheid terughoudend dient te zijn.

5.3. Zoals verweerder ook in zijn verweerschrift heeft aangegeven, volgt uit artikel 2, vierde lid en onder n, van het Mandaatbesluit uitvoerende bevoegdheden AMAR (het Mandaatbesluit) in samenhang met de artikelen 1, eerste lid, aanhef en onder h en i, en 2, vijfde lid en onder h, van het Mandaatbesluit dat de C-LAS bevoegd is de geambieerde functie aan eiser toe te wijzen, terwijl de C-KMar bevoegd is eiser de geambieerde functie niet toe te wijzen. De bevoegdheid van de C-LAS om een functie niet toe te wijzen kan volgens artikel 2, vierde lid en onder o, van

het Mandaatbesluit enkel worden gevonden in zwaarwegende redenen van organisatiebelang. Nu de C-KMar het bestreden besluit namens verweerder heeft genomen is dan ook enkel in geschil de vraag of de C-KMar in redelijkheid de geambieerde functie niet aan eiser heeft kunnen toewijzen. Niet aan de orde kan zijn de vraag of de C-LAS de geambieerde functie aan eiser had moeten toewijzen. Dit betreft immers niet een bevoegdheid van C-KMar.

5.4. De rechtbank onderschrijft het standpunt van verweerder dat gelet op het feit dat eiser is bestemd voor het krijgsmachtonderdeel CLAS en het feit dat eisers bestemming niet is gewijzigd, eiser het loopbaanpatroon van het CLAS volgt. Het ter zitting ingenomen betoog dat eiser wenste te worden ingedeeld bij de KMar in plaats van bij het CLAS kan niet slagen. Vaststaat dat eiser daartoe geen rekest heeft ingediend, hetgeen ingevolge artikel 12a van het AMAR noodzakelijk is voor een dergelijke wijziging. Eiser heeft zijn stelling dat hem niet kan worden tegengeworpen dat hij naast zijn sollicitatie geen aanvraag om wijziging van zijn loopbaantraject heeft ingediend niet aannemelijk gemaakt. Voor zover de rechtbank de stelling aldus dient te verstaan dat zijn sollicitatie als aanvraag om indeling bij de KMar moet worden gezien, overweegt de rechtbank dat het aangeven van de belangstelling voor de geambieerde functie in Peoplesoft niet als een aanvraag als bedoeld in artikel 12a van het AMAR kan worden gezien. Nu eiser is ingedeeld bij het CLAS behoudt dit krijgsmachtonderdeel te allen tijde de bevoegdheid te bepalen wanneer eiser al dan niet bevorderingsgeschikt is. Nu tussen partijen niet in geschil is dat eiser volgens het loopbaanpatroon van het CLAS ten tijde van zijn sollicitatie nog niet bevorderingsgeschikt was, acht de rechtbank het niet onredelijk dat de C-KMar de geambieerde functie om die reden niet aan eiser heeft toegewezen.

6. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op juiste gronden de geambieerde functie niet aan eiser heeft toegewezen en dit besluit afdoende heeft gemotiveerd. Het beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

### III. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

#### NASCHRIFT

1. De rechtbank toetst in deze uitspraak het voorliggende besluit terughoudend. Op basis van het geldende Mandaatbesluit uitvoerende bevoegdheden Algemeen militair ambtenarenreglement (verder: Mandaatbesluit AMAR) is in het onderhavige geval C-LAS bevoegd de geambieerde functie aan de sergeant toe te wijzen, terwijl C-KMar bevoegd is de geambieerde functie niet toe te wijzen, aldus de rechtbank. Aangezien in dit geval de sergeant alleen geprocedeerd heeft tegen het door C-KMar genomen afwijzingsbesluit, blijft het handelen van C-LAS buiten schot. Nu op het handelen van C-KMar (te) weinig aan te merken valt, wordt het beroep ongegrond verklaard. De vraag is of dit terecht is.

2. Het onderhavige geschil draait dus om het niet-toewijzen van een functie door C-KMar. Maar waar komt de 'bevoegdheid' van C-LAS namens de minister vandaan om toestemming te verlenen

om betrokkene mee te nemen in de sollicitatieprocedure? Op welke AMAR-bepaling baseert de minister zich? Het toewijzen van een functie bij een ander operationeel commando leidt immers niet automatisch tot wijziging van bestemming en indeling (ex art. 12a AMAR). Artikel 12a houdt immers geen imperatieve bepaling in; “de militair kan worden bestemd (...)”. Daarnaast is het niet begrijpelijk waarom de rechtbank C-LAS betitelt als functietoewijzingsautoriteit (punt 1 van de uitspraak). Immers, uit artikel 2 van het Mandaatbesluit AMAR volgt dat elke C-Opco bevoegd is voor zijn commando. Dat wil zeggen: bevoegd is tot het toewijzen van een functie (vierde lid, onder n) binnen zijn commando, en bevoegd is tot het niet toewijzen van een functie (vierde lid, onder o) binnen zijn commando. Elke C-Opco gaat over de functies binnen zijn commando. In casu was C-KMar bevoegd als functietoewijzingsautoriteit; het ging om een functie binnen zijn commando.

3. Overigens mogen operationele commando's wel degelijk een verschillend functietoewijzingsbeleid en loopbaanpatroon hanteren. Eerder bepaalde de Centrale Raad van Beroep dat een verschillende behandeling van militairen bij de diverse krijgsmachtdelen behoort te berusten “op voor de toepasselijke regelgeving relevante, geobjectiveerde en functionele verschillen tussen de krijgsmachtdelen” (CRvB 21 maart 1996, ECLI:NL:CRVB:1996:ZB6078). Dat er ook vandaag de dag in beleid verschillen bestaan tussen de operationele commando's kan dus wel degelijk gerechtvaardigd zijn.

A.F.V.